

EDITORIAL

10è ANIVERSARI DE LO SENIENC. MEMÒRIA, NATURA I LLENGUA

Per aquestes dates fa deu anys, començàvem des del Centre d'Estudis Seniencs un dels reptes més complicats però al mateix temps més gratificants del nostre camí com a associació cultural. Ens referim a l'edició de la revista *Lo Senienc. Memòria, natura i llengua*. Al primer número, corresponent al 2004, expressàvem la voluntat que es convertís en mitjà per donar a conèixer les recerques portades a terme des de l'entitat i a la vegada preteníem també aplegar aportacions arribades des de fora del grup de treball del Centre d'Estudis. Fent un repàs als diferents números no podem deixar de dir que estem contents. No som pretensiosos per dir això. Tenim plena consciència que la nostra és una petita aportació al coneixement històric i del patrimoni, ja sia cultural o natural. Formem part del que s'ha anomenat "història local", amb totes les contradiccions que suposa l'ús d'aquest terme. Ja ens va bé. No ens cal ser mediàtics ni haver d'estar pendents de si formem part o no de determinats registres de publicacions. Estem contents perquè durant aquests deu anys hem publicat més de 100 articles, la majoria de qualitat contrastada; perquè han participat més de seixanta persones en la seua redacció; perquè aquestes persones procedeixen de diferents camps de les disciplines científiques, i perquè moltes són joves que amb els seus treballs de recerca de batxillerat s'han introduït en el coneixement del seu poble, del seu territori i de la seua gent. Voleu més raons? Encara en trobaríem, però no cal insistir-hi més.

Actualment, disposem d'un fons de dades representatiu per a tots aquells que s'interessen per qualsevol aspecte relacionat amb la Sénia. Gràcies a les possibilitats de la web i al treball en xarxa que portem a terme des de l'entitat, aquest fons és accessible a tothom que hi estigui interessat. El podeu trobar en versió pdf al portal de Revistes Catalanes amb Accés Obert (RACO). L'adreça web és: <http://www.raco.cat/index.php/Senienc>. És una oportunitat que hem d'agrair a l'Institut Ramon Muntaner, un dels nostres millors nexes de connexió amb el món del coneixement.

Fins aquí, tot el que en una entrada de facebook hauríem marcat com a *m'agrada*. Cal continuar treballant, però, per millorar coses i assolir noves fites. Que cada any surti la revista no és tasca fàcil. Cal planificar els articles que hem de demanar o hem d'acceptar, organitzar que els diferents àmbits de coneixement estiguin representats, demanar els ajuts econòmics necessaris per poder tirar endavant l'edició... Cal, i això és especialment feixuc, revisar tots els textos i imatges per mantenir el nivell de qualitat necessari. En aquest sentit, hem d'agrair la feina portada a terme els darrers anys per Eva Garcia Lleixà i Lluís Miró Vives com a coordinadors, així

com per Maria Carme Miró Vives en la correcció lingüística. Els mesos de juliol i agost són especialment durs per a ells i des d'aquí els volem transmetre el reconeixement de l'entitat. És desig de tots els que formem part del projecte que sigui participatiu. Ho hem deixat clar des d'un principi i ho continuem recordant sempre que en tenim ocasió. Això vol dir que esperem i agraïm la tasca de tots aquells que any rere any ens llegeixen, ens aporten informació i ens animen a continuar. Són molts els que ens fan saber que esperen que cada festa major presentem el nou número, i això per a nosaltres no té preu. Quan vam començar a caminar com a entitat, un dels nostres objectius era fer fora l'opinió que al nostre poble teníem poca cosa per ensenyar i per preservar. La revista ha ajudat a eliminar del tot aquesta idea tan nociva per a la memòria, el patrimoni i la identitat del poble. No crec que avui ningú sigui capaç de dir en veu alta que tenim poc per oferir, si no és per algun motiu lligat a la voluntat de desprestigi de l'activitat cultural. La riquesa del patrimoni natural, històric i cultural del territori cada cop més és valorada des de dins i des de fora. Comunitats rurals com la nostra conserven entre la seua gent un bagul ple de records i de maneres de viure que ens han d'ajudar a redefinir la manera d'encarar el futur. Mai hem defensat tornar a models de vida i de comportament antics, només la capacitat d'aprendre de les coses bones que han fet els que ens han precedit. En aquest sentit, ens considerem més moderns que molts que giren l'esquena a la tradició emmirallats per models imposats per interessos econòmics que no són els de la gent del carrer. D'igual manera que la història l'han fet tots els homes i les dones que en algun moment o altre han actuat empesos per les seues il·lusions o les seues necessitats, ara també som les dones i els homes del carrer els qui hem de triar com construir els nous temps. I això passa necessàriament per revisar la memòria i actuar en conseqüència. Ens continuarem equivocant, però podem aprendre dels qui han viscut experiències que, salvant les diferències derivades del desenvolupament tecnològic, no són tan diferents de les nostres.

Des del Centre d'Estudis Seniencs volem agrair a l'Ajuntament i als que cada any compren l'exemplar de nova edició el seu suport econòmic. És una col·laboració necessària per tal que la revista continuï sortint al carrer. De la mateixa manera ho fem amb la Diputació de Tarragona i l'Institut Ramon Muntaner. I als lectors, us animem a aportar idees i informació. Esperem poder acudir a la cita amb vosaltres per molts anys.

M. Victòria Almuni Balada
Presidenta del Centre d'Estudis Seniencs